

Bilag.

De danske Grundejerforeningers Landsorganisation.
 Fællesforeningen af jydskse Grundejerforeninger.
 Fællesforeningen af fynske Grundejerforeninger.
 Fællesforeningen af Grundejerforeninger
 paa Sjælland og Lolland-Falster.
 Fællesrepræsentationen af Grundejerforeninger
 i København og Omegn.

18. November 1917.

Til Det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om
 Forlængelse af Gyldigheden af Huslejeloven.

Da den første Huslejelov blev vedtaget, knyttedes den til Loven om Henstand med Pantegæld for at pointere Midlertidigheden. Nu vil den sidstnævnte Lov fra 1. December d. A. ophøre at eksistere, og da et af Hovedmotiverne til Vedtagelsen af Huslejeloven var dette, at Grundejerne var blevet hjulpet ved Henstandsloven, kunde man have tænkt, at begge Love bortfaldt paa samme Tid. — Da dette ikke synes at blive Tilfældet, bør en ny Lov, der gør Indskrænkninger i Ejernes fri Dispositionsret, gøres saa kortvarig som muligt, navnlig da ingen kan overse, hvorledes selv den nærmeste Fremtid vil forme sig for Grundejerne. Det er derfor vor første ærbødige Henstilling, at Lovens Varighed sættes til den kortest mulige Tid, f. Eks. 6 Maaneder.

Et andet Hovedmotiv til at vedtage en Huslejelov var at hindre ubillige Lejeforhøjelser. Men dette formuleredes i Loven saaledes, at Nævnene ved deres Afgørelser skal gaa ud fra „hvad der efter deres Skøn vilde være en rimelig Leje under normale Forhold. . . .“. Denne Maade at fastsætte Lejens Størrelse paa virker imidlertid i allerhøjeste Grad ubilligt overfor Grundejerne, navnlig da Nævnene regner Tiden før 1. August 1914 for afgørende med Hensyn til „normale Forhold“. Dette Synspunkt kan ikke anlægges nu, da Pengenes Værdi stadig er synkende, og da der ikke som i mangfoldige andre Tilfælde, hvor det offentlige har grebet „prisregulerende“ ind, ydes Grundejerne Kompensation paa anden Maade; skal der derfor tages et ligeligt Billighedshensyn saavel til Lejere som Ejere, maa der anlægges et andet Grundlag for Nævnenes Afgørelser. Som et saadant Grundlag skal vi som vor næste Henstilling tillade os at anmode om, at det ved en eventuel ny Lov bestemmes, at Nævnene i hvert enkelt Tilfælde skal fastsætte, hvad der for den paagældende Lejlighed er „en rimelig Leje i Forhold til Størrelse og Udstyr og Lejeværdien for Lejligheder i tilsvarende beliggende og lignende udstyrede Ejendomme“. Hvis dette fastsættes ved Loven, vil der derved ydes simpel Retfærdighed overfor Ejerne.

Endvidere har det under Nævnenes Praksis vist sig, at Ejerne ikke faar tilstrækkelig Meddelelse om, hvilke Sager det drejer sig om, eller hvilke Indsigelser der rejses fra Lejernes Side, hvorfor vi ærbødigt henstiller, at det paalægges Nævnene at give Ejerne fyldigere Oplysninger samtidig med Tilsigelsen til Møde. Ligeledes har det vist sig, at Nævnenes Afgørelser falder meget langsomt; og efterhaanden som Sagerne Antal formindskes og Nævnene bliver mere